

Ystävysten yhden talven mittainen irtiotto

Helsinki vaihtui Ylläkseen. Lähteminen oli helpompaa kaksin kuin yksin.

– Olin **Veetin (Aittola)** kanssa yksi ilta Helsingissä kävelyllä. Veeti pohti, mitä tekisi elämällään ja minä ehdotin, että mene Lappiin. Veeti sanoi, että no ehkä sitä voisi lähteäkin, mutta ei se ollut niin tosissaan, **Janica** aloittaa.

– Ja sitten haitkin oikeasti täältä töitä! Janica nauraa ja katsoo ystäväänsä.

Istumme Cafe & Bar Roudassa. Käytävän toisella puolella piippaavat Jounin Kaupan kassat. Siellä on myös Janican ja Veetin työpaikka.

– Minä en ollut alkuun niin innoissani muuttamassa, mutta sitten mietin, että nyt olisi kyllä hyvä sauma lähteä. Vastaavaa ei ehkä enää tule, Janica jatkaa.

19-vuotias Janica viettää lukion jälkeistä väliavuotta ja miettii, mitä lähtisi opiskelemaan. 21-vuotiaalla Veetillä on lukion lisäksi armeija hoidettuna ja pääsykoekirjat tiukka osa arkea.

– Rinteeseen ennättää lähinnä vapaapäivinä, muuten aika kuluu töissä ja kirjojen parissa, Veeti toteaa.

Vaihtelua elämään väliavuodesta

Janica ja Veeti ovat molemmat syntyperäisiä helsinkiläisiä. Heidän tiensä kohtasivat vuosi sitten Pohjois-Helsingissä K-Supermarketissa.

– Me molemmat teimme siellä töitä aika laidasta laitaan. Työporukka oli todella yhtenäinen, minulla oli siellä ennestäänkin kavereita, Veeti kertoo.

Janica aloitti supermarketissa vähän Veetin jälkeen ja oli pian osa kaveriporukkaa. Vaikka kaikki oli Helsingissä hyvin, molemmat kaipasivat jotain uutta.

– Olin vähän kyllästynyt samanlaiseen elämään. Levillä on tullut käytyä ennenkin, mutta Ylläksellä vain ohikulkumatkoilla, Janica toteaa.

Veetille Ylläs oli tuttu paikka perhelomilta, mutta molemmat päättivät hakea töitä Leviltä.

– Siellä oli tarjolla useampiakin työpaikkoja, mutta asuntoja ei ollut. Jounin Kaupalla on omat henkilökunta-asunnot, joten se oli helppo ratkaisu.

Ystävykset saivat vuokralle kivan kolmion, jossa molemmilla on omat huoneensa ja omaa rauhaa.

– Meillä menee työvuorotkin niin, että Janica tekee aamuja ja minä iltoja, Veeti sanoo.

– Se on ihan hyvä. Jää omaa aikaa olla kotona, Janica jatkaa.

Vapaapäivinä he käyvät usein yhdessä rinteessä.

Paljon muutakin on tullut koettua:

– Ollaan käyty avannossa, lumikenkäilemässä, pulkkamäessä, moottorikelkkailmassa, ruokkimassa kuukkeleita, katsomassa poroja ja ihailemassa revontulia.

Ystävät ymmärtävät toisiaan

Janica ja Veeti asuivat Helsingissä vanhempiensa kanssa. Lähtö pohjoiseen tarkoitti omien siipien ja omassa kodissa asumisen kokeilemistä. Onko ystävyys kantanut yli sotkuisen keittiön ja räjähtäneen olohuoneen?

– Nooo, siivoamiset ovat menneet aika hyvin. Tai no aina välillä jompikumpi joutuu patistamaan toista. Kun asuu saman katon alla, aina jossain välissä menee hermot väistämättä, Janica naurahdaa.

Mutta ei siis mitään ylitsepääsemätöntä?

– Ruoka. Siinä on vedetty aika tarkat linjat. Alkuun yritimme ostaa yhteisesti ruokaa, mutta siitä ei tullut mitään, Veeti jatkaa.

Janica harrastaa fitnessiä ja toivoo kilpailevansa lajissa. Ruokien kanssa on oltava tarkka ja annokset mitattava. Myös Veeti käy salilla ja on tarkka ruokavaliostaan.

– Mutta on meillä yhteiseen asumiseen hyvät lähtökohdat. Olemme niin samanlaisia ihmisiä, että ymmärrämme toisiamme hyvin. Me molemmat tykkäämme urheilla ja kuntosali rytmittää meidän arkea, Veeti sanoo.

Kuulostaa ystävyydeltä. Mitä muita piirteitä tosiystävältä vaaditaan?

– Luotettava, kuuntelee, tukee vaikeissa tilanteissa ja on läsnä myös hyvissä hetkissä, Janica listaa.

– Rehellinen pitää olla, sellainen ihminen, joka uskaltaa sanoa huonotkin asiat suoraan eikä mielis-tele, Veeti linjaa.

Janicaa naurattaa.

– Minä en ehkä aina sano niin suoraan, hän toteaa Veetille.

Mutta sen Veeti tietää – ja osaa silloin lukea rivien välistä.

Satu

Kuukkelin toivottaa kaikille
Kuukkelin ja Ylläksen ystäville
hyvää ystävänpäivää
14. helmikuuta.